

var der imidlertid fremkommet en Indstilling fra Lønningssubvalget, der gik ud paa at stille den vedkommende Sag i Bero, og efter at dette var sket, stod jo Finantsubvalget frit ligeoverfor Lønningssubvalget, og der blev nu forelagt af Krigsministeren ved 3die Behandling af Finantsloven et Forslag, der gik ud paa gennem Finantsloven at gjøre Forandringer i Krigsministeriets Embedsmænds Lønninger. Nu maatte altsaa Finantsubvalget tage Hensyn til Sagen i og for sig selv, ubundet af Lønningssubvalgets Opfattelse af denne Sag, og naar vi nu saa hen til Beskaffenheden af det foreliggende Forslag fra Krigsministeren, da saa vi, at den Lønningssum, som Ministeren forlangte, oversteeg ikke, hvad Thinget ved 2den Behandling havde indrømmet til Lønninger for Krigsministeriets Embedsmænd. Jeg skal dog tilføie en Bemærkning, som jeg glemte for, nemlig den, at Finantsubvalget havde ved 2den Behandling ikke blot undladt at gaa ind paa Ministerens Forslag, men havde ovenikjøbet udtrykkeligt gjort Forslag om, at de 6,000 Rbd., der i flere Aar have været bevilgede til disse Embedsmænds Lønningforbedring, istedetfor at opføres med de øvrige Summer til Ministeriets Embedsmænd, undet Et stilledes op som et extraordinært Tilskud. Ved 3die Behandling fik Vædringsforslaget en noget anden Form, og nu maatte Finantsubvalget overveje, om der var Anledning for det til længere at modsætte sig at gaa ind paa det, som Ministeren forlangte. Jeg har allerede bemærket, at den Sum, som Ministeren bragte i Forslag, oversteg ikke, hvad Thinget allerede havde bevilget ved 2den Behandling; det Bæsentlige, der altsaa var tilfattet ved det nye Vædringsforslag, var at bevilge Pensionsret med Hensyn til enkelte Gager, og for enkelte Dele af Gager. Ministeren paaberaabte sig i sin Indstilling desangaaende, at Thinget ved 2den Behandling allerede havde ladet Marineministeriets Embedsmænd tilflyde det Gode, der fulgte af, at de nye Lønningsslove bleve givne Anvendelse paa dem, og under disse Omstændigheder var det, at Finantsubvalget gjorde Indstilling om, at Thinget skulde vedtage dette Vædringsforslag. Det

var nemlig at forudsæ, at den Tilstand, der nu allerede havde bestaaet siden Sessjonen 1867—68, da Folkethinget først bevilgede dette extraordinære Tilskud af 6,000 Rbd. til Krigsministeriets Embedsmænds Lønningstillæg, maatte ventes at ville vedblive i nogle Aar, og det var ogsaa Lønningssubvalgets Anskuelse, thi i dets Betænkning, hvori det fraraader at vedtage Forslaget om Lønninger for Krigsministeriet, udtales det udtrykkeligt, at, efterat man er rykket saa nær til det Tidspunkt, hvor man maa antage, at Hærloven vil blive revideret, er det ikke sandsynligt, at man vil indlade sig paa en Lønningsslov for Ministeriet, idet det kan være efter den Form, Hærvæsenet vil saa efter Revisionen, at der ikke vil behøves et nær saa talrigt Personale i Forsvarsministeriet. Vi have altsaa betragtet det, idet vi gjorde vor Indstilling, som en foreløbig Foranstaltning til at udjævne Ubilligheder for enkelte Embedsmænd; anderledes bør det ikke betragtes og har det ikke været betragtet fra Finantsubvalgets Side, og det er saa langt fra, at man har villet stille sig i Opposition til Lønningssubvalget, at man, som jeg har oplyst, tværtimod viste den største Tilbageholdenhed ligeoverfor dette, indtil det havde taget sit Parti i den foreliggende Sag. Hvad nu Marineministeriet angaar, stiller Sagen sig noget anderledes. Der forelaa ikke i det indværende Aar noget Lønningsslovforslag fra Ministeriets Side, men det blev oplyst, at Embedspersonalet i Ministeriet stod aldeles uden nogenformhelt tidsvarende Lønningforbedring, medens derimod Krigsministeriet extraordinært havde faaet en saadan. Nu kunde der jo vistnok være Spørgsmaal om, hvorvidt man skulde foretrække at stille en rund Sum til Raadighed for Marineministeriet, i Eighed med hvad der er stillet til Krigsministerens Disposition til Embedsmænd i hans Ministerium; og havde man gjort dette, vilde der ikke fra nogen Side have kunnet reises nogen Art af Indvending desangaaende, idet vi jo vidste, at Thinget ansaa det for rigtigt at gjøre Skridt af den Art, idet nemlig dengang, da Krigsministeriets Lønningsslov i Sessjonen 1867—68 hortsaldt, dette da skete paa det